

Karácsony utáni 2. vasárnap 2014.

Bevezetés

Karácsony a kereszténység egyik legfiatalabb, 4. században keletkezett, de egyben egyik legnagyobb ünnepe is, amelyen Jézus születését, testet öltését üljük meg. Liturgiailag nyolcaddal. A mai vasárnap evangéliuma magasztos szavakkal mondja el a Karácsony, a Megtestesülés titkát. Azt, hogy az Ige testté lett, s közöttünk lakott, s azoknak, akik befogadták őt, hatalmat adott, hogy Isten fiai legyenek. A kérdés az, hogy befogadtuk e mi őt? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk, Jézus Krisztus! Te vagy az értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért emberré lett örök Ige. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus Krisztus! Te testvé-
rünké lettél, add, hogy mi is testvérei legyünk egymásnak! Krisztus kegyelmezz!

Urunk, Jézus Krisztus! Te hatalmat adtál azoknak, akik befogadnak Téged, hogy Isten gyermekei legyenek. Add, hogy mi is Isten gyermekiként éljünk e világban. Uram irgalmazz!

Evangélium után

A Jézus születéséről szóló újszövetségi szövegek azt kívánják hirdetni, hogy Isten, aki „megközelíthetetlen világosságban lakik”, leplezte önmagát Jézusban, személetesé lett egy emberi életben, annak hétköznapijaiban, szegénységében, alázatában. - Hitvallásunk ekként összegzi ezt a titkot: „Hisszük, hogy a láthatatlan Isten képe az Úr Jézus Krisztus, az élő Isten egyszülött Fia. Örökkévaló Isten, aki az emberiség megváltása érdekében valóságos emberi testet öltött magára. A Szentlé-

lek által fogantatott, és szűz Mária szülte. Emberként élt, a bűn valóságos kísértését megismerte, de büntetlen maradt.

Hitünk így szól erről a hitigazságról, kissé részletesebben: „Jézus Krisztus földi útja – születésétől mennybemeneteléig – felülről lefelé, Isten dicsőségéből az emberi élet mélységeibe vezet. Betlehemi istállóba, szegénységbe, kísértések és szenvedések közé, egészen a keresztfán Istentől való elhagyottság legnagyobb mélységébe. Ott azonban megfordul az út, s a mélységből újra az isteni dicsőség csúcsára, Isten jobbára vezet. Elképzelhetetlen ennél nagyobb mélység és felmagasztalás. - Pál apostol a Filippiiekhez írt levelében így írja le ezt a minden értelmet meghaladó utat.”- „Megalázta magát, mégpedig a kereszthalálíg. Ezért Isten felmagasztalta, és minden mást felülmúló nevet adott neki: Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban.”

A Cur Deus homo? A miért lett az Isten emberré, kezdettől fogva foglalkoztatja a teológusokat, de az egyszerű hívőt is. Megpróbálom katekizmuszerűen a Szentírás alapján megválaszolni.

Isten Fia azért jött a földre, hogy kinyilatkoztassa Istent, a menygyei Atyát az embereknek.

Isten Fia azért lett Ember Fiává, hogy általa az emberek Isten fiaivá lehessenek, majd egy napon pedig hasonlókká legyenek őhöz. Még testük is hasonlóvá legyen az ő dicsőséges testéhez. „Amiképpen hordoztuk a földinek ábrázatát, hordani

fogjuk a mennyeinek ábrázatát is – írja Szent Pál a Korinthusiakhoz írott első levelében.

Isten Fia azért jött közénk, hogy megszabadítson a bűn hatalmából, és engesztelő áldozat legyen a mi bűneinkért Isten előtt. „Békességet szerezhén az ő keresztyének vére által.” Olvassuk a Koloszeiekhez írott levelében.

Jézus azért lett emberré, hogy általa a távoli Isten, közelvalóvá legyen. - Ez a titok a Szentírásban két-féle módon áll előttünk: a születéstörténetek elbeszélő formájában (a szinoptikus evangéliumok leírásában) és a Krisztus örökkévalóságáról szóló dogmatikus, kifejtő-értelmező kijelentésekben (János evangéliumában apostoli levelek leírásában).

A karácsony nem egy népre, hanem az egész világra vonatkozó esemény. Lukácsnál nem véletlenül játszik olyan nagy szerepet a világtörténelmi keret (Augustus császár, Cirénius és Pilátus helytartók), nem hiába nyílik meg az ég a betlehemi mezők felett, s nem véletlenül hirdet az angyali szózat békét az egész földnek.

Pálnál a krisztológiával kapcsolatosan nem ok nélkül találunk kozmológiai (a világegyetemre vonatkozó) kifejezéseket. Az emberré létele az egész emberiségre vonatkozik. Ezzel az Úristen új fejezetet nyitott az egész emberiség történetében.

A karácsonyi történet a jövőre is vonatkozik. A karácsony fénye a hívők számára megváltoztatja a valóság képét minden dimenzióban. Karácsony az új teremtés kezdete: „A régi elmúlt, és íme: új jött létre.”

Olvassuk a Korinthusiakhoz írt második levélben. Karácsony a keresztyén reménység forrása. Motivál és mobilizál minket, ugyanakkor vigasztal is az örök karácsony fényével. A karácsony túlmutat az egyéni és családi vonatkozásain.

A karácsony a keresztyénségnek mind a mai napig a legnépszerűbb, leghatalmasabb és a legtöbb vallásos embert megmozgatni képes ünnepe. Ünneplése a szeretet kifejeződése kíván lenni – a kölcsönös ajándékozás, a családi összejövetelek és a vendéglátás formájában is.

Karácsonykor megolvad a jégpáncél az emberi szíveken, felengednek az emberek, s közelednek egymáshoz. Ha máskor nem is, de ilyenkor kicsit testvéreknek is érzik egymást.

Ezt, a testvériség érzését akarja erősíteni újévi békeüzenetével a Szentatya minden emberben. Befejezőként, a sok értékes gondolatából csak egyet! Idézem: „A testvériség gyökere Isten Atya volta. az Atyától való származás. Nem általános értelemben vett apaságról van szó, ami homályos és történelmileg sem hatékony, hanem arról a személyes, konkrét szeretetről, amellyel Isten viseltet minden egyes ember iránt. Ez az Atyaság hozza létre a testvériséget, és ott, ahol elfogadják az emberek Isten szeretetét, olyan erőt jelent, amely képes átalakítani a másik emberhez fűződő kapcsolatainkat. Megnyitja az emberek szívét a szolidaritásra, és segíti kialakulni az olyan áhított testvériség világát e földön.” Amen.

F. F.